

Té 112 anys i és la dona més longeva de Catalunya: la extraordinària vida de Carme Noguera

Ha viscut dues guerres, més d'un segle de canvis i encara sorprèn per la seva vitalitat

Carme Noguera té 112 anys i és, actualment, la dona més longeva de Catalunya. Va néixer el 22 d'agost de 1914 a Olot, en una època en què els cotxes eren una raresa, la ràdio encara no havia entrat a les llars i bona part dels desplaçaments es feien en tartana. La seva vida és gairebé un resum de la història contemporània del país: ha passat per dues guerres, ha vist com s'ha transformat completament la societat catalana, ha treballat com a infermera, ha format una família i ha arribat als 112 anys amb una trajectòria marcada per la constància i una gran capacitat d'adaptació. Quan Carme era petita, a Olot només hi havia un veí amb cotxe, segons recorda ella mateixa. Els trajectes habituals es feien en tartana i el telèfon o la ràdio encara no formaven part de la vida quotidiana. Amb el pas de les dècades, Noguera ha vist arribar l'electricitat generalitzada, la televisió, els electrodomèstics, els avions comercials, els ordinadors, internet i els telèfons mòbils. La seva vida ha avançat al mateix ritme que ho feia el món. Als 19 anys, Carme Noguera es va traslladar a Barcelona per estudiar a la primera promoció de l'Escola d'Infermeria de la Generalitat republicana, a l'Hospital Clínic. El 19 de juliol de 1936 havia d'anar al centre, però l'esclat de la Guerra Civil ho va alterar tot. L'endemà ja era a l'hospital atenent ferits dels primers enfrontaments. Durant el conflicte, un soldat acompanyava les infermeres cada dia entre la residència i l'hospital. No podien moure's lliurement per la ciutat, però ella va continuar exercint la seva vocació sanitària en unes condicions especialment dures. En un dels moments més crítics, va arribar a portar una maleta plena de patates de Barcelona fins a Olot per ajudar els seus pares, que patien escassetat d'aliments. També va treballar a urgències de l'Hospital Clínic i en un sanatori on atenia malalts de tuberculosi. Després de la guerra, Carme va continuar treballant fins que es va casar l'any 1951. Va tenir tres fills, dues netes i un besnet. Però el que més sorprèn de la seva història és fins a quina edat va mantenir una vida extraordinàriament activa. Fins als 105 anys encara cuinava, estudiava anglès i francès i cantava en una coral. I quan va arribar als 100 anys, no va demanar cap objecte simbòlic ni cap joia: va voler un ordinador. En els últims anys també ha superat una operació de fèmur i una altra intervenció per una infecció a la cuixa. Quan li pregunten pel secret de la seva longevitat, ella ho explica amb una naturalitat absoluta: «He anat fent, menjant, dormint i treballant com tothom». Actualment, Carme viu a Taradell amb la seva filla. Amb 112 anys, ja no manté evidentment el mateix ritme que quan cuinava, estudiava idiomes o participava en una coral, però continua sent testimoni directe d'un segle llarg d'història. A més, ocupa una posició excepcional dins de les estadístiques mundials: segons el portal especialitzat LongeviQuest, se situa entre les persones més longeves del planeta. També va conèixer personalment Maria Branyas, que va morir el 2024 als 117 anys després d'haver estat reconeguda com la persona més longeva del món. El cas de Carme Noguera és excepcional, però forma part d'una tendència molt més àmplia: Catalunya té cada vegada més persones centenàries. Segons dades de l'Idescat, actualment hi ha 3.139 persones de 100 anys o més a Catalunya. La diferència respecte de fa unes dècades és espectacular. L'any 1981 només hi havia 140 centenaris. Això significa que, en poc més de quatre dècades, el nombre de persones que arriben als 100 anys s'ha multiplicat més de vint vegades. Entre els homes, el català de més edat és Joan Escudé, amb 110 anys. L'augment de l'esperança de vida és el resultat d'una combinació de factors: avenços de la medicina, millora de l'alimentació, vacunació, accés a una millor sanitat i reducció de moltes causes de mortalitat prematura. Però aquest creixement també planteja nous reptes. Una població més envellida significa més necessitat de serveis sanitaris, residències, atenció domiciliària i cures de llarga durada. També obliga a repensar qüestions com les pensions, la dependència i l'atenció a les persones que viuen molts anys amb malalties cròniques. Per això l'objectiu ja no és només viure més, sinó aconseguir un envelliment saludable que permeti arribar a edats

avançades amb la màxima autonomia possible. La Generalitat també reconeix aquesta realitat a través de les medalles centenàries, que les famílies poden sol·licitar quan una persona arriba als 100 anys. Durant el que portem de 2026 ja se n'han lliurat 470. L'any 2025 se'n van concedir 847, un 21% més que l'any anterior. Les dades indiquen que veure persones superar el segle de vida deixarà de ser una raresa. Carme Noguera, però, continua sent un cas extraordinari. Amb 112 anys, ha vist transformar-se Catalunya, ha treballat com a infermera en plena guerra, ha format una família, ha après idiomes fins a una edat sorprenent i ha entrat al segle XXI amb la mateixa curiositat amb què va viure els anteriors. I quan li pregunten com ho ha aconseguit, la resposta és molt més senzilla del que es podria esperar: menjar, dormir, treballar i continuar fent camí.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/09/12/112-anys-dona-mes-longeva-catalunya-dv-134037216.html>